

A.I.: 1 fasc. 2 (37 papers)

Rev. Mr. John August Bergman

1855
1862-1883

MA 11

Hon Joh. Aug. Bergman
Björnkross.

Stockholm d. 28 Dec 1855

Min älskade Son! Öfveropande mitt med
färra posten med inblyst 2000 Rps uti
därskilt Cover, har jag nu fått emottaga
ditt välkomna från Haparanda af den 19^{de}
denne och du af bemäkt att det fått emottaga
såväl de med Skenstrom som med Caspar Hedlund
afsända Ruberne. Uti samma brev emottog
jag äfven 149 Norska Sp. hvaraf 101 Spd
af Adolf Ternqvist uppgifvas kosta 4 Rps
som 31 Sp. samt 76 Sk. 1: 36 Rps till 4 Rps
hoppas jag du inte vänder Norska penningar
mot Svenska utan det är väl mot Ryska
penningar med beräkning af 2 R 49. Cens
pr Siffren Rubel och då må du gärna
välja, ehuru man inte för Norska
Sp. kan beräkna sig mera ant. 3 R 49

M

Men om du till denna Cours kunde för-
valla alla Rubel till norska penningar så
är det god affair. By Rubel kommer den
att gå mycket, P. Svanberg säger sig till dig
skola lämna penningar för Skermen så snart
Midriff uttager dem. Jag beder dig bedja
honom söka att förvalla dem till svenska
eller norska penningar om du enligt Sjelf
kan göra det. Jag ser att du äter på mig
tillignadt, ehuru du väl kunde förstå att
jag efter dina uppgifna klagomål om penninge-
brist skulle vara bitänkt om remisser.

Då Skepps Weiket nu är så gott som
du uppgifvit så måste ock den blifvande
Skepps byggnaden blifva lämpad därefter och
händre skall till ett Borg Skepp om 180.
Laster, Men ritning dertill måste du klappa
dig af Byggnads- Lefgren som ock bör
vara Skepps weiket, By äke vill jag låta
bygga ett mindre fartyg för att kunna dertil

beräkna inventarierna från William, håll
för man sedan saken kommer i gång af det
mindre Verket som blir afven bygga en
Skola om 80 Lärar ett Kommande år
då man får se huru Gud nådeligen låter
affarierna gå på det nu snart inträdande
året. Något som mest mår Raj Mjäl och
som du censur dig kunna sälja hemma och
i Calix, är väl g. värt Köpa - möjligen
kunde väl något kunna säljas till Luleå,
men deromast Raj får du Köpa ut hvad
du kan och har Rublar att betala med
till 6 @ 10 Rubel 10 Koppek. på Mjäl kan
lita lifva bedragen hvar för sig man och
bör nog se sig för. Med ven Raj är detta
inte fallit. P. Svantun remitterade mig
N. S. 890. Som jag till hans Ordet skän förvalta
Peter måtte väl nu hafva följande så att han
bli som man säger Skuld fri Karl, detta skulle
få mig bli en stor glädje. Från Herr Rönns
B

hela denna lott 2188 myk. 68
lott 2 —

i Åbo fick påskunden emottaga underättelse
att han d. 18 dennes fick min räkning remitterad
till Rådman J. Taahe i Torneå R^e 1000—
och dessutom kommer från samma man
till Rådman Taahe för min räkning ytterligare
Siff R^e 2500. måtte det nu kunna försändas
alla dessa mektiga Rublar till Svenska eller
och Norriska pereringar. för den N. P.
Kaplens räkning har jag i dag till Bern:
Spinnriet i Norrköping remitterad R^e 588.24.

Utän vidare för denna gång får jag
bedja dig hörs alla de pengar från hemmet
och din Pappa

J. Bergman Odag

P. S. Kom om det får höra något om
skinn priserne. Af den Taahe äger
du emottaga de 3500 Rubel Siffer som för
min räkning komma till honom från den Reims

Frau Behncke Kom nu för sista gången räkning in beräknad
med 400 R^e 00 frakt förskott utgör detta Preseant af
d. J. C.

Dear John Aug Bergman

Pj. on Kf. 11.

Swthorne 25 Sept 1856.

Min Ålskade Son! I dag hafva tusgående 2^{ne} för
kallade Herningar besökt mig tillställe, för det
första måste de väl vara olagliga då de sakna
Domkaplandens påskrift, och för det andra så
måste väl tiden vara för kort då jag på 110 mil
afstånd inte gärna kan med en så kort
hemresa lid förma mig skyldig att svara,
emellertid beder jag dig såsom jag förstår att
du gör Skota om Herr Nyström, på förhand
för att tala med Håradh. Skenberg då jag
förmår att låta de anförda anmärkningarna
äro giltiga. Herr Nyström lyktes vara en
högt afsevärd man.

Jag hade i går glädjen få emottaga och
 efter lång väntan omfamna Gustaf som synes
 frisk och rask. Gud vare derför tack och lof.
 Gustaf blir dock ike många dagar hemma
 han afreser till Upsala tro ligen nästa Måndag.
 Så att gamla Pappa får vara välkommen de

älskade för att åter sträset taga afsked af
dem. Men så är det här i världen emedan
vi alla äro skadda på roten. Gifve Gud att
vi måtte väl betänka målet för vår resa så
att vi kunna slutligen alla förnada få samlas
i de eviga boningarne derifrån ingen skil-
mas mera äger rum. ja Herren förbarma
sig öfver oss alla !!!

Anna körs äke af någon af de väntade
skatorna om jag inte får skönheten Agne
hit för jag äke mera lägenhet för några wä-
rde Ceder samma och till Haparanda om äke
Dyngius kommer med skönheten Maria. Ut
skönheten Maria äger jag käftan. jag köpte af
Zackrisson $\frac{1}{4}$ del till samma pris som för Norrskä
 $\frac{1}{4}$ delen. I allmänhet råda här stor penning-
brist, jag skulle äke haft synnerlig hemning däst
för närvarande om äke jag kommer i hus händel
men dertill fordras åter 21 i nästa månad 18,000 R. P.
Priset på Satt har nu börjadt skiga censurigt, här
på platsen, så att redan är betalt 5 R @ 6 R p Tennar.
och kommer sannolikt att skiga änd mera, det
är gått att några Magazinearne fyllda på Näsby i
Svartskär samt i Haparanda. Då de för inkommer

Älskliga papperingar så vet du att jag behåller dem. Ly
om Agne och Maria med Gudnad komma in så behåller
jag minst 36 @ 40,000 kr till last åt dem.

26te jag har nu fått emottaga ditt välkomnande af
21de dennes och emottagit bemäkt. med Noach
är jag nöjd huru du behåller skrifva - du skall
nu inte rätta dig efter hvad Robert säger under
hans närvarande sjukliga period, det går inte att
att på honom vilja kanske några bekymmer uten
du måste likasom Pappa uti allt vara fördragssam
med honom. Om Gud nådligen låter honom till
halsen förbättras såsom det nu ~~gär~~ ^{gär} skedd på
de sista tiderna så komma och hans avsikten
att förändra sig. emottagit må du nu skrifva
hufva Noach på mig. Robert får nu syssla
med byggnaderne på Näsby om egen smak
och önskar detta arbete hörs nu roa och
lifva honom. För den händelse det så skulle
skada sig att jag inte kan få upp något mera
mjöl och Raj så måste du så ~~ställa~~ ^{ställa} med för
säljningarne på Näsby & Björkfern att det
som ferms må räcka till nästa vint. priset
på Rajmjöl har med anledning att det förfärliga
Ragn som nu på de näste tider fortfarande

Samt till följande af de mer och mer ökade behöfven
inom landet skigit till 1te 20 @ 1te 22te i de 8te
Metter. Jag förutser att priset på Mjöl någ. Ende
i början komma att ned sättas något den uppe,
men längre fram kommer priset säkert att
stiga. för Mjöl som med ångbåten fäk lastas
betalles 3te 1te pr Metter i Trast och en Raskare
som David Carlström befraktadt på Calix
har 12te 13te 1te pr Metter samt för Planter 6te 1te pr loops
allt med 5te 1te. Till dessa priser kunde man nog
cirka räkna fraktkostna om Mjålet skad säljas
@ 1te 14te 1te pr Metter. Jag ser att det är i stort
perminne bekymmer och måste därför frige
till hvad Salström använder de inflytande
perminnerna, ty endast under de 2de första
Marknadsdagerna säger Gustaf att på Nysky
infaktit C^a 2,500^{te} 1te, några veckor före Markn
naden skref Salström sig hafva inne mellan
1500 och 1600te 1te och hade då Mjöl att sälja
som borde hafva inbrakt en lika summa
till Marknaden. Högberg, bekande har mycket
förundrat mig, ty om perminnerna af honom skulle
verifieras till den dag Bergman härstades så hade ju
varit bättre att lämna åt de två de begärte

Stockholm den 14 Aug. 1862.

Käre Broder!

Efter så lång tystnad anser jag det
lämpligt att låta höra af mig, helst som jag tillika
har att nämna angående John, att han nu är kallad
att profläsa i nya Lemsöskolan Onsdagen den 27 Aug. ^{det}
Såsom lärare, desto öfvar han sig litet, lyg ^{ike}
dag med att läsa högt för mig, ike derföre att
han ike redan är approbabel, men för att appro- ⁱ
bationen må ske så hederfamt som möjligt. Mammor
nämnde, att du yttrat den förhoppningen, att om han
finns läsa litet Tyiska, så skulle han kanske komma
i 2:dra klassen. Dels kan han dock ike på dessa ^{lilla}
veckor lära så mycket Tyiska, att han komme i 2:dra ^{lyg}
klassen, dels är han ej heller så underbyggd i de öfriga
ämnen, att han ike måste, äfven i dem, en termin i
genomgå 1:sta kursen. Och jag tror tvärtom, att ^{lyg}
det skall blifva honom en fördel, att få åt- ^{illeg}
njuta den förträffliga afskednings undervisning,
som gossarne få i första klassen. Det är en guld-
läggning för det kommande.

Efter 7 weckors frånvaro återkom jag ^{huster}
hem den 1 Aug. Jag varit den största delen af denna ^{samt}
tid på badorten, på Sylt vid Schleswigiska kusten,
och har allt skäl till tacksamhet för denna min-
vistelse, liksom i allmänhet för min resa, hvilken
jag hoppas Hög Gud ike ha aflupit utan sin frukt
både i ett och annat afseende. Hemkommen på
Fredagen fick jag på Lördagen vara med om

Pyronska familjens hembjudning till oss. Föregående
Söndag hade Sösköterna och Syskonen varit hos dem.
Jag fann familjen mycket enkel - i sitt slag förtä-
gakt och beslagssamt ledigt och väl. Som bekant är,
är fadren, General-Konsuln, ännu bort på sin barresa
och ämnar ej återkomma före den 15 September,
Sålledes 3de veckor efter bröllopet. Såsom likaledes
torde vara bekant, är detta utfall till Söndagen
den 23 dennes; redan på qvällen ämnar Wilhelm
gå ombord ~~med~~ den Norrlandfka ångbåt, som tillryg-
går Söndagsmorgonen afgå härifrån. Gud vare med
dem och styr allt till det bästa. Angelica kan jag
ej annat än både värdera och hålla af. -
Morbror har utsett sin hemkomst till den 29 dennes;
alltså kommer ej heller han att vara närvarande.
Systrar Henrika med sina Amä och Annie med Sigrid
vistar på Dalarn och komma in några dagar före
bröllopet, - om med alla, ut jag ej.

Härmed har jag som slutat min red-
görelse. När vi träffas, om Gud vill, så få vi
spräcka närmare om sakerna. Mamma har, såsom
du lätt kan föreställa dig, mångfaldiga ^{bestyr} och många
besökande att emottaga, men tyckes nu med och
styrka. Med fögnad kan jag säga, att John
är snäll, och blid och mild, såsom jag tycker, har
vunnit under den korta tiden jag varit fränoarande.
Det skall blifva en god sak för honom i vinter,
att få den dysselsättning, skolan gifves.

Lev väl! Helsa Carolina med de fruar, Johanna
och andra vänner, som du träffar från sin brud.
Från Mamma får jag annals helningar! Carl Henrik P.

Käre Broder!

Minne Lystra Henriks
lofvat att skriva till dig och för-
talja den sista veckans lundra-
så vill jag dock icke underlåta
att i korthet och brådskande sända
dig några rader i dag. Till Guds
lof får jag säga dig, att den sorg
som bläffat oss varit blandad
med mycken volma af Guds
frid och Hans strödes hjälps.
Vi hafva känt oss närmare an-
slutna till hvarandra och oss
emellan tror jag mig utau
öfverdrift kan säga det - närmade
till vår träfare, som gifvit
oss en känsla af sin närvaro.
Och hvad vår Käre Fader be-

träffar, så hafva vi genom
den frid som varit utbudd oss
alltsammans fått ett fast
hopp. Bisätningen skedde i
Linska kyrkan Ansgarii-festens
dag kl. 2 1/2. Liket hade varit
insatt i Hannas rum. Kl. 5 på
eftermiddagen - det var ^{Fredagen} ~~Torsdagen~~
samlades vi för sista gången
omkring hans stofthydda. Utom
de hemmapårande voro Augusts och
Alms familjer der samlade. Efter
frimåga uppsändes en tackfärd
till Gud för all det goda, han
genom honom gifvit oss, en bön
derom att vi måtte med rät
ödmjukt sinne kunna begagna
Guds gåfvor, och med den gläd
löshet, ^{om} ~~hvar~~ ^{hvar} ~~hvar~~ gifvit
oss förordne, en innerlig ^a
kallan att nålsignelsen måtte
komma oss ^a ~~hvar~~ för allt

godt hvar till honom fått vara Guds
redskap samt en, som jag tror,
af Gud tillåten förhållning att det flöjt,
som vi nu skulle utföra, brätte
på uppståndelsens dag återkomma af
förklaradt. Därefter instämde
vi samfallet i psalmen 187, de fyra
sista verserna, och skildes vid
god trost från likrummet.
Begravningen på lördagen gick
väl för sig. Flickorna hos
Malmqvists sjöng utmärkt och
kört från orgellåktaren. Jag samlar
den dig ett exemplar af ordet
och bifogar endast den erinran,
att Ps. 448 sjöngs såsom beaktat
på en annan melodi, än psalm-
bokens. Från kyrkan förblev släktin-
gar och närmare vänner till
gravnen, der vi sågo kistan
nedfänkande och därefter flög
då de hem, ty kolden var stark.
Hemma höll vi en måltid och

Nederkalix d 9 Sept 1868.

derefter en fridfull konstnär. Oss
barn, som jämte Morbror varit
vård vid begravningen, var afven
härvid närvarande. Kom så
Söndagen. Den var så stilla, att
jag måste tänka på de orden:
"om sabbathen vore de stilla, så som
hudet var i lagen." Kl. 10 samlades
vi för att läsa predikana och besja.
Vi läste den utmärkt sköna predikan
för dagen, ners. Nydelsmorsorden,
i Arndts postilla. Till slut kände jag
in om en mening att sjunga
N° 272 eller Te Deum laudamus, hvil-
ket vi också gjorde, stående och
öfverljut. Gud var med oss. Söndagen
var en underbar dag och afslutade
på att oförgätligt sätt de sorg-
liga, men ljusa högtiddagarna
under den föregående veckan.

Emottag dessa ord mera
som antydningar, än som reda-
görelse för förloppet. Mycket
hafva vi haft att lära, mycket
att pröfa hos oss själfva, mycket
att betrakta. Min Carl —

Årskatt 29 Sept 1868.

Ålskade Bröder!

For den Raikonna skrifelsen, af
julaften, som ingår under min barto-
uare till Petersburg, vill jag nu af ditt
hjersta hembära min innerligaste tak.
Dina rader är merendel icke så
många men de innehålla likväl så
mycket. Tak Ålskade Bröder för den
fartfarande vänskap du skänker
mig. Måtte Gud af sin nåd också att
låta mig få äga denna för mig så dyr-
bara skatt.

Den omnämnda Petersburgsresan har i
många afseender varit rätt egenartad.
Man firade här hemma först den Kars julen
högtiden, sedermera har man dustades för
andra gången firat jul och Nyår m. m. hvil-
ket allt förklarar medför en besynnerlig
kravla. Jag var alltså dagar i flera Gudsbe-
sökat i Grevskapskatedralen som domkyrka samt
i vår lilla svenska kyrka. I de första förtid
gick naturligtvis in i af hvad som händes
och hände, men det var likväl i många
förmågan uppryggligt att uppmärksamma och se huru
allt händes. Det var dock ingen raritet att se

Ålskade Bröder!

atvar i sin Guds tjänt, såväl af de för-
namare som lägre klasserna, ty nästan intet
motsvarande fann man ej i våra
församlingar. Jag öppnade på andra sidan
en Rysk Guds tjänt och derifrån var Svenska,
men hvornär jag blev både upprörd och
nedslagen. Jag förstod som oft intet i den
förra men i personernas anseende lyste och
kann jag så mycket som gjorde mig upp-
rörd och lät mig förstå annat än
hvad jag förut trodde om dessa i allmänhet.
Svenska kyrkan var det (särdeles för mig som
främmande i den främmande staden) högtidligt.
Det gick mycket gammaldags till, liksom i Finland
och ant, prästen mesade hela altaret.
Tjänsten - Predikan var kort men mycket
känslfull. Den gamle pastorn föreföll mig också
för att vara en ^{allvarlig} och sann Christen.
Nyårsdagen var jag också i den svenska kyrkan
som stannade på strax utanför till gubben
Stulle Rosma, emedan jag tänkte mig
gå och se på prestherrsskapet, som
föreföll mig en innerligt hjertliga
och träffliga. Det var också träffligt se honom,
nästan den största delen af församlingen
hade också stannat utanför till hälska
hann ~~en~~ gick, särskild till hvar och en, och
ansådde all välsignelse. På det nya året -
Det var också blev också inte af att jag besökte
pastorn, emedan jag ville inte göra det på
Nyårsdagen, och sedermera fick jag inte

Ed

3
Åh! mamma så innerligt ifrån mig, afrensad
Wilhelm

Tän du till och lust att sända mig någon
sak så att jag, vare jag innerligen tacksam,
men du har väl också så mycket samvete
för dina krafter, att det är för mycket att skicka
att begär. Nu får väl att skicka van! skicka
och bjuda din unge vän och tjener

Johannes

Är det möjligt att de båda borden
äro för fruktansfulla och oöfver-
vinnliga. De äro ut af de bästa de
fin tillagade borden varit.

om han icke ville vara
and på en af de ångbåtar,
som gingo ut för att möta
Vega. "Nej," sade han, "jag
dyrkar blott en Gud."

Nu hafva Dillners Kon-
firmations- och Skriftetal
utkommit. Jag sänder dig
under hörsomdag ett exemplar
deraf samtidigt med detta brev.

Likaså är Gustafs
recept på kloral, afsedt för
dig, här närslutet.

Farväl, min älskade
Brader! Gud styrke dig i dina
strider, och främje under allting
sitt verk i våra själar. Vi hafva
lygn i det yttre, efter förhållandena,
någa gestaltning ingen brist. Helka
de dina. Om det så praxar

Djurgården, Rosenwik den 28 April 80.

Min käre Brader!

Helt oföräntligt ratter
jag mig nu ner för att skriva
några rader. Saken är den,
att Mamma, efter att hafva
 varit rätt rack under några
veckor, börjat äta lida af
sin hjerta-komma och i
samband med dermed af en
sömnbrist, som tycktes vilja
lifva absolut. Då man icke
visste, hvad man skulle
taga till, försåhtes kloral,
och detta med en synnerligen
god verkan. Mamma har

verkligen få en god hjälp
i sömnlöshetens ^{nöd} i natt
är det andra gången hon
tagit detta medel, och det
utan att förebröja några
menliga följder. Naturligt-
vis vill man inte an-
vända det annat än vid
det verkliga behövet;
men att det inte kan vara
farligt, synes deras, att
sömnlösheterna anlita det
i mått, ja t. o. m. i
arotal. Det har inte mor-
finens berusande egenskap.
Jag skyndar mig nu att
öfversända dig ett af
braden Gustaf utfärdadt

recept å detta medel. Det
tages just för när man vill
insomna, en full matsked,
och så sköljer man ned
det med vatten.

Nu är du Norden,
skölden af judaserten bakom
ryggen. Man ser, huru stor
tidens svaghet är, och hvad
man inom kort kan hafva
att vänta sig af ett i ögon-
blickens snara fängelse
släkte. Gud gif oss att
i grund upptäcka ^{snarare} dem
oss hjälpa, på det Herrens
matte rätt taga oss deras.
Erkebiskopen gaf ett värdigt
svar, när man frågade honom

Djurgården, Fredagskvällen 18 Juni
1880.

Min käre bröder August!

Åf ditt bref, dateradt
den 12 d., ser jag, att du fort-
farande lider af sömnlöshetens
så kämbars lidande. Skatto du,
dyre bröder, hafva våd till tala-
mod, så skall måhända Herren,
linda någon lindring. Kammas
har fortfarande varit nödsakad att
använda kloraler, har dock för-
iökt att inskränka bruket deraf
till hvar annan natt, men det
har sina svårigheter afven det.
Hvad hennes helsestillstånd i
det hela beträffar, så är det såsom

du från annat håll hört: hon
har allt mer fallit af och stundom
såsom hon själv säger, haft
ohälskrifliga qual, synnerligen
under vaknätterna. Men att
döma af hvad som just nu,
d. v. s. i de senaste dagarna,
synes, är ingenting som bidrar
att hennes lifsnads slut skulle
omedelbart vara för handen.
Jag skulle tro, att du, med
afseende på henne, kan följa
din plan för nedresan, så att
du efter den 10: de i nästa
månad begifva dig af.

Thärkersteds är uttydd
till bokhandlaren Bonnier,
men innan han med familj
flyttade dit, gjorde Max i hem-

Det för hjertat smärtefullt, är åtanke
af vår kära Moders saliga död.
Det är icke någon fräls, när vi här
nåttje det uttrycket, ej heller någon-
ting som vi blott sluta oss till
af hennes föregående, nej icke så,
utan Gud gaf själv många bevis
på sin närvaro och den nåd,
hvarmed han uppfyllde hennes
hjerta. Söndagseftermiddagen genom-
gick hon den egentliga dödskampen,
hvilken ställde sig mot natten, och
kl. $\frac{1}{2}$ 12 ^{på natten} stog hon upp ögonen,
hvilka länge varit alldeles tillslutna.
Hon log då emot oss med ett him-
meliskt leende, såg ung och engelsk
ut, och nickade, hälsande med det
kära hufvudet, till den ene och
andre af de kringstående eller

Djurgården, Roserick den 26 Okt 80.

Min dyra Boster!

Som du lät förstå,
hafva mångahanda angelägenheter
upptagit mina tankar - dock icke
på något jägligt eller oroligt sätt - under
de senaste dagarna. Jag har haft
att träffa de för begravningen nödiga
anstalter och drickande afnew att
skrifva ett litet grafedel, ty, såsom
du af telegram redan vet, förrättade
jag den s. h. jordfästningen. Nu
är det allt bakom ryggen. Det
har, enligt Mammans uttryckliga
önskan, gått i stället. Tidigt i går
på morgonen affördes stafetten
på en liten ångbåt från Roserick

åtföljd af några af oss, och
bars från logårdsstegen upp för
slottsbalken till finiska kyrkan, där
den sattes i koret och omgafs med
de nedförda palmerna, hvilka Monna
sjelf uppdagat och värdet. Kl. 12
samlade sig kongeluset hos Mor
bar och derifrån gingo vi i
procession, de små barnen först
och så de större och derpå sy-
skonen sjelfva samt vägerskorna.
Kyrkan var fylld, men utan trängsel,
och akten var andaktsfull,
och hade illo det stela och kyliga,
som brukar utmärkas dylika till-
fällen. Vi hade alltså ett uppskylt
intryck och många goda vänner
och ädla människor voro samlade.
Derpå gingo vi i 12 täckta vapen

ut till nya kyrkogården, där den
här stofthyddan, som tycktes för
god för att nedmyllas, nedlänktes i
sin graf. Ruden gjorde dervid en bön,
hvari han bland annat önskade, att
hennes minne måtte för de unga
afkomlingar bli en ledande
stjärna. Efter afsjundande af de tre
sista verserna af Ps. 48te, begäfs
vi oss tillbaka till Rosenviden
och intogo där en minnesmåls
tillsammans med de här vänner,
som åtföljt oss, hvaribland äfven
vor professor Claess, Rudens och
fru Marretier från Upsala.

Men här bröder, hvad
mera än än dessa kongens hög-
tidligheter och som till en del
förvandlar dem och heterer dem

jag skrifvit i akt och me-
ning att det skall hinna
dig på födelsedagen. Hur
germa skulle jag icke, om så-
dant vore möjligt, för-
flytta mig i edert lag!

d. v. s. icke för en dag eller
den dagen, utao för någon
tid, ty ett omflytt, helst ett
sådant, vore mig nyttigt
och harigt när behöfligt.
Men öfvermåttan bra har
jag det eljes i detta hemmet
på Rosenvik, och äfven
i de inre släktförhållanden
nåder inbördes frid.

Carl Aln är nu och för-
lofvad. etnos Forsell, gammal
bekant i huset och nu till Mo-
rika, är hans fästmo.

Hjertliga hälsningar till Carolina och
barnen.
C. H. B.

så att det hördes i de
användande rummen,
utropade hon, några timmar
förr än hon andades ut
och sedan hon egentligen
sedan upphört att kunna
redigt uttrycka något, sin
förvisning att hon skulle
"lefa i evigheters evighet".

Till sin mamma hade
hon förut sagt: "I himmelen
få vi sjunga i körer, och
mamma skall och sjunga
med."

Äfven hade hon
sagt, att Mormor flere gånger
varit hos henne.

x

Detta bref har

alt han tog mig i himmelen".
 Den 14 Okt. hade hon
 leende sagt till Sofi: "Jag är iko
 sjuk, jag är bara tröt på världen";
 och åter: "Det är bara en jätterfult
 värld, det är iko riktigt roligt att
 vara här längre."

En gång utropade hon: "Allt
 är godt, allt är gjort."

På lördagen inträffade ett
 underbart tillstånd. Hon satt de
 upprätt i sängen ~~och~~ ^{och} såsom en
 bild, med hopknäppta händer och
 tillslutna ögon. Det såg så heligt
 ut, att jag iko ens ville störa
 genom att gå in, och varade
 öfver en timma - i sanning un-
 derbart. Söndagsmorgonen talar
 hon ännu till mig: "Vi skola

allt ondt och frälsat dig till sitt
 himmeliska rike". Och likaså till
 det ordet: "Gud vare tack för hans
 outhärliga gåfva".
 Men, kära bröder, allt kan inte
 sägas i ett bref. Samman är denna.
 Vår kära moder lefde som en from,
 dog som en helig, och vardt be-
 grafven som en mader i Israel.
 Alla funno hennes begravning upp-
 bygglig. I processionen gick blott närstående
 släkten, men inclusive barnbarnen - afse-
 från Upsala. Kyrkan var väl full af
 sorgklädda personer. Mamas palmer
 voro ställda kring kistan (skmälad, iko svart).
 Hushållsskolans flickor sjöngo. Mitt grafstal
 närslutes. Rudin gjorde bön på kyrko-
 gården vid kistan medfirande och upp-
 stående 487. 5, 6, 7. Därefter gemensam
 måltid på Rosenvid. Ditt telegram
 mottogs vid begravningen. Lof väl
 under rummerna.

Den 14 Okt. hade hon leende sagt till Sofi: "Jag är iko sjuk, jag är bara tröt på världen"; och åter: "Det är bara en jätterfult värld, det är iko riktigt roligt att vara här längre."

skapas om igen, hela världen skall
skapas om, helt och hållet skapas
om. Det är ett stort arkiv, det är
ihop smäraker. Man skall skapas
om af den andra materien."

Som sagt var, söndags-
middagen började den egentliga
dödskampen. Då quällen kom doktor
Häggström och tillhög sig ett gifva
något "regifvande medel", men
lyckligtvis undankade vi oss detta,
ty efter en kort stund stillade sig
plågorna, och kl. $\frac{1}{2}$ 12 på natten
inträdde ett skönt tillstånd. ^{Namma}
Såg upp med leende blick och
englatik uppsyn, och helade
oss med nickningar, hvar och en
särskildt, såsom från en högre
verld. Det förunderliga var, att

det var just öfver ansigtet läsa,
af ett inre sken. Men något ord
lystrade hon inte. Därefter hade
ihop plågorna mera sådan kraft
som förut, ehuru döendet skedd
blev för det allt in till det sista
utsluckandet tisdagsmorgonen
kl. 8. Tre nye stationer inträffade
ännu, hvarvid hon genom ett fram-
stötadt lifligt ja och genom
rörelser med handen gaf tillkänna
att hon var närvarande, hölde
hvar som sådes och genom in-
stämmande i de språk, jag an-
förde, aflade en härlig bekännelse.
Det sistnämnda ejde rum ännu på
tisdagsmorgonen. Hon bekännade
uttryckligt mitt ord, då jag sade:
"Nu har Herren förlusat dig från

ni kommer efter, när ni kommer.
En annan gång: "Kära, älskade
Henrika, jag kan inte älska eder,
ni är så sköna, men Gud all-
mäktig han kan göra det, han
älskar eder." En morgon sade
hon: "Herren har frågat mig, om
jag är ringa i minas ögon
— hvad behöfvar han fråga, han
vet det ju ändå." — "Jag är så
eländig, den allra uteslätte; men
— genom stänkelsebladet att
de kunna vilja hafva de allra
uteslätte till himmelen, jag kan
inte förstå det, men — genom
stänkelsebladet — Men huru
skola de då se ut, när de
äro dopfade i Herrens blod?
— Nog var det bra underligt,

1880 ca 1/2
dortill kom, att man andade
sich lof att för så många,
som efterfrågade, gifva någon
liten meddelelse, och det i
en sak, der man på det högst
ville undvika profanation genom
repetering. Det blef då inte
så lät att sätta sig ned och
skriva, innan det först gått
öfver. Men förstå, käro August,
vin det dröjde sig länge för
den kärleks deltagande. Nu
happas jag, att du fått ett bref
af mig, skrifvet kort efter be-
gräfsningen. Icke dess mindre
lemnar jag ännu följande
meddelande.

4:de Söndagen 1880
Några minuter har det till midnatt.

dit var såsom till afsked.
Ännu tisdagen den 1^a Okt.
var Mor äro och äkte, men
kunde sig dålig, då hon på
qvällen lade sig till hvila, tog
kloral, men fick iko efter
vanligheten ännu draga, och
då jag på Onsdagsmorgonen
kom in till henne, var hon läsa
^{omtyckt} beröfva af kloralen till sin yttre
människa, dock innerst själs-
närvarande, hvilket jag väl
märkte, när hon - hvilket
eljes iko var hennes van att
göra - slog sin arm omkring
min hals. Det var såsom börja
till det förestående afskudet.
Sedermest myttades aldrig mer
under sjukdomsdagarna kloral

eller något annat döfvande
medel. Mor har fullt under-
retande genomkämpat sitt
dödslidandes kamp.

Hvad nu denna kamp be-
träffar, så tog den först sin
egentliga början söndagen den
7^a Okt. vid middagstiden. Der-
förenten torde Mor iko hafva
haft synnerliga plågor. Fredags-
morgonen (den 15) minnes jag, att
hon reste sig upp i sängen och
sade: „Att han (Kerres) iko kommer
nu; det är ju så skönt“. Till
Henrika sade hon under min från-
varo: „Jag kommer en nu, om du
^{älskade} bara varit“. Henrika anmärkte
då, att vi snart nog kommeraft,
hvar till hon svarade: „Ja, välkomna“.

Vår gamla vän, fru Anna
Lindström kom till mig, tackad
för att vi stött på henne
att vara med — egentligen in-
bjudet någon hade vi inte — och
tillade: „det var en i alla
värdig begravning, men så borde
det väl vara för Mamma“.

Jag vet ej, om jag om-
nämnt, att vid den sistnämnda af
Mammans stationer, hvilkas
inträffade kl. 3 eller 4 på tisdags-
morgonen, sedan jag yttrat
flera bibelspråk, hvilkas son-
ning eller besannelse på henne
hon på ett rörande sätt hade
gifvit tillkänna, jag derefter
till den församlade släkten er-
inrade, att det var på ring-

(den innerliga syndskänslans)
hetens, eller „eländhetens“ väg Mor
kommit till den nöd, som
hon nu i sin dödsstund så
rikligen fick erfara, samt
att jag derefter — jag vågar ej
säga, huru visligt det var, Gud
allena vet och dömer — framhöl-
des en och annan af oss hvar
som måtte bortläggas, för att
vi skulle blifva ett vandringss-
ällskap, genom öknerna till
det himmelske Kanarie. Men
visst är, att Mamma med rördhet
åttönder bebyggade att hon in-
stämde i hvad jag sade, och
synnerligen lifligt, då jag er-
inrade, att Drätsaren rikligen
hav bestraffat oss att oss och
att äfven vår kära bortgående

tonensas ljud, berättar Maria som stannade inne hos henne
Men hon kom em en gång till gången för ett par veckor sedan
och efter följande förhållanden och öfverlämnade dem till hvar sin.

moder vill utbedja oss den hon
hörde så väl allt hvad som sades,
och gaf på det lifligaste till be-
mä sitt bifall — med handen och med
rösten, men utan egentlig ord — och
när de Henriikka vågade en fråga,
om mamma ville fortfarande tänka
på oss hos Gud, så svarade hon
ett hörbart „ja“. Derefter nämnde
hon „Paul“. Jag sade henne, att Paul
gick hem för att boila litet, men strax
skulle återkomma, och tröstade henne
dermed, att han vill klippa en liten
lärjung. Efter en liten stund hörde
vi ännu på hennes läppar:
„August“. — Jag gick till instrumentet,
och började sakta spela och sjunga:
„Kristtrogna ejal“ — vi måste nuf. alla gå
ut för att det skulle kunna lyftas litet
i rummet — och när hon hörde

När kistan nedförades i graven,
uppsände Pristin en skön bon
och sjöng sedan 48te 5, 6, 7. Sedan
begåfvo vi oss till Rosenvik
och intogo en gemensam måltid
vid sittande bord i minnet af
den häre bortgångna. Vid
dessa slut yttrade jag, men utan
att dervid föreslå någon slags skål
drickning, att vi hoppades att
de vänner, som nu varit samlade,
skulle fortfarande vara oss be-
hjelpliga att vattna minnets
blomma på vår häre moders
graf. Dere gåfvo då till henne
sitt hjertas instämmande. Vi
skildes, efter gemensam sång
och samtal om de yttre ting,
döden och uppståndelsen, kl. $\frac{1}{2}$ 7.

Sten A. 2 141.
män och kvinnor. Hushålls-
skolans flickor sjöngo från lek-
taren. Först ps. 123, v. 6; derpå följde
Graftalet, som efterföljdes af sången:
„Kristtrogne själ“ (se det tryckta arkivet), der-
efter sjelfva jordfästningsakten,
vid hvilken alle i kyrkan när-
varande recite sig och efter hvilka
jag uttalade „det sista farväl“ (se
papperet); därefter sjöngs sången:
„Väl den i Herrens frid“; derpå
läste jag från altaret ännu en
gräfboön samt bader vår och
vålsignelsen. — När vi så be-
gäfro oss i vagnar till kyrko-
gården, var tåget stort. Utom
härvarande vänner till Mammas
hade från Upsala ankommit:
Pudins, Clasons, fru Masrelitz.

Stockholm, Djurgården den 8 Nov. 80.

Min älskade bröder August!

Det gör mig ondt, att
du så sent fått närmare under-
rättelser om Mammans sista
dagar. Men så är också förståeligt,
så lång, att afren under bästa
förhållanden det efter nuvarande
förhållanden dröjer mycket länge,
så länge, att man är fröstad att
tänka att litet mer eller mindre
icke god mycket till. Nu hoppas
jag emellertid, att du får mitt förste
och snart afren får mitt andra
bref, hvilket senare innehåller
några exemplar af det lilla
Graftalet. Detta är det tredje.

Om begrafningen har jag
viest icke kommit att nämna
mycket. den var dock hos många,
ja, efter hvad jag har hört, hos
de flesta närvarande efterlemnad
ett godt minne. Utan öfverdrift
kan jag säga, att den var fri
från den dysterhet och stelhet,
som plägar utmärka dylika
hög sorgens högtider. Vi hade
så anordnat, att ingen svart
lihvagn skulle komma hit
till Posenovik, utan i stället
beställt en liten ångbåt, i hvilken
den häre stoftthyddan, (hvilken,
i förbigående sagt, var riktigt
angående att äse och äfven
på slutet så godt som luktfri),
affördes till logårdstrappan

tidigt på morgonen, och därifrån
uppkars i finska kyrkan, hvarest
vi omgäfs kistan med de vackra
palmer, som Mamma sjelf uppf-
draget och som eljes stå hävade
på Posenovik. Kl. 12 samlade
sig den allra närmaste släkten
hos mostern Deutch och besaf
sig i procession till kyrkan:
främst gingo de späda tjuingarna
— äfven Gustafs barn från Up-
sala — derpå ungdomarna, och
så bröderna efter ålder, hvar
och en med sin hustru, samt
jag med Henriks, siet gamle
mostern. När vi inträdde
i kyrkan, befans den temligen
full, icke af nyfiket hopslupna
menniskor, utan af svartklädda

Stockholm, Djurgården d. 22 Nov.
1880.

Älsade Bröder!

Nu blott om yttro ting.
Mamma har i lifstiden nämnt,
att hon under de senaste åren,
för Christine (facter) erlagt till
underhåll 400 kr., hvilka hadan
efter naturligtvis skola fördelas
på dem bland oss, som till
ett sådant bidragande äro i
stånd och icke, såsom du, redig,
äro engagerade i saken.

Men vid ett besök
hos tant Lotta här i staden
i dag, nämnde hon, att fru
Stenström tillskrifvit henne

17
Nu Stenström bör i alla fall
icke kunna anse sig bortglömd,
såsom jag och föreställer mig,
att hon icke gör det, synner-
ligen om hon får höra om
tillvaron af lifräntelösheten;
men den der frågan till
tant Lotta gjorde ett mindre
angenämt intryck. Mamma
systrade uttryckligen, att hon
ansågs alla lämpa gående
anspråk och önskan.

Emils och Vilhelms hafva
fått af lifrenjöllet, som förnars
i den s.k. hyddan (trädgårdshuset),
hvar ett rättvis ej lära finnas. Äfven
änna jag ej elf begagna mig af det.

Mamma uttalade den önskan,
att allt, om möjligt, skulle tillgå
stilla efter hennes bortgång, och

att hon det afseu skatte. Det är en lif och en lifstid till
att emellan. Skatte frändens fru är leandig och fröjdig och
Heller de hem, den bästa vän!

och frågat, hvilka förmåner
hon åtnjutit af vår k. Mor
— naturligtvis, tänker jag, för
att anställa jämförelser och
på grund af dem göra yrkanden.
Sedant är obehörigt. Men det
ville jag meddela dig, för den
händelsen att du icke hört
det eller, om du hört det, det
dock fallit dig ur minnet, att
vår k. Moder för närmare tio
år sedan insatte i lifränte-
anstalten för Hilda Stenström
1000 Kr, för Emmy Stenström
1000 Kr, för Sofi Högström
född Stenström 2000 Kr, för
Eriks Nyborg 1000 Kr; hvilka
penningar naturligtvis icke så
litet ökat under den sedan in-

sättningen förflutna tiden, men
dock nu först begynda växa
i en mera rimlig proportion,
hvarför man bör dräja med att
uppsäga dem till räntebetalning,
enär man, sedan en gång en sådan
uppsägning är gjord, icke erhåller
högre ränta än den, som vid
uppsägningstiden motsvarar det
lävarande kapitalbeloppet.
Det bör således vara flickornas
intresse, att ännu dräja några
år. Till Eriks Nyborg har
Mor dessutom i testamente
bestämt 2000 Kr hvilka skola
inbeta hos fru eller och af
henne förvaltas, men hvarom
torde lämpligast vara att
icke nämna för underskridande,

Djurgården, Rosenovik d. 4 dec.
1860.

Min käre Bröder!

För några vecka
sedan sände jag till dig ett
bref af ganska trofast min-
nab. Jag vidrörde deruti flera
yltra ting, som det synas
nu, efter Mammors död, är så
motståndande att tala om. Men
det måste dock ske i sin-
tid, blott att det kunde ske
på ett sådant sätt, att man
icke besläckade sitt sinne
och hjerta med dessa motstånd-
tingens grofhet.

Med sin först flit

Skrevs detta brev till dig. Den ännu lilla
skriften i handskriften som är mitt skriv. Mitt skriv. vett.
Jag vet - Mitt skriv. vett. Mitt skriv. vett.

För Sofi torde det måhända
vara bättre att få påbörja sin
lifstiden.

Men när försigtig och
moderata icke är underbörjande
möjligheter att utgå kapitalet,
om du icke anser det vara i
deras eget rätt förstådda intresse.

En annan sak. Secker
hufva vikat sig, att Bröders i
Paris icke äro tillfrids med sin
mindre del i gåfodel. De hufva
fått i det närmaste 10,000 Kr. Men
hellre än deras tvista, skulle jag
anse att arvingarne gemensamt af
sin lott afstoda tillammans 10,000
Kr. åt dem, så vore de likställda med
Henrika, Vilhelms och mig i gåfodelott.

Emellertid afvakta man, huru
det visar sig. Men låt mig
veta, om du är villig, i fall de

Andra äro villiga; då ett uttalt omständigt uttalt
med hufva. Mitt skriv. vett. Mitt skriv. vett.
Mitt skriv. vett. Mitt skriv. vett.

Stenström beträffar, så näm-
de jag, att Mor för deras räk-
ning insatt på lifränte-ansätt,
en summa penningar, att detta
skedde för ungefär 10 år sedan,
och att sål. summan förhållnings-
vis har vuxit. Det var för Hilda
1,000, för Jenny 1,000 samt
för Sofi Högström 2,000; dessutom
och för Erika Nyberg 1,500 Kr.

Nu har jag hört, att dessa
penningar äro insatta på sådana
villkor, att man endast skulle
hafva rätt att få ut med
X) men
aldrig
kapital
uppsägningstiden utfrå räntan,
sådan den då befinnas plus
den s. k. ansevinster/hvilken
upptämmas derigenom att
Någon lottare (under den föregående tid,
ansättas, d. s. s.)

så här det dock stå en frutt,
att, om man så önskar, utfrå
kapitalet, ehuru naturligtvis
då endast med den deså upp-
läpna räntan. Nu har jag
hört, att fru Stenström här
hafva någon skuld på hem-
manet, och har därför kommit
att tänka på, huruvida det
sike ~~var~~ möjligen vore för-
delaktigare, åtminstone för
de lida ogifta flickorna, hvilka
antagligen komma att sitta
 kvar på hemmanet, att utfrå
sitt kapital — om sike nu,
så dock vid den tid man be-
slutar sig för uppsägning
hvarigenom de blefve i stånd
att betala bort hemmansskulden.

angelägenhet, ehuru på ett mera
ofullständigt sätt, redan skulle
hafva besvarat frågan.

Jag anser det alldeles
nödvändigt att du samtycker;
ända till den grad att, om du
icke skulle göra det, jag dock
skulle - jag talar i förutskos-
hed på att på teckna ditt namn
och själv ansvara för afven
den anparten af beloppet.

Leif väl, min älskade
Bröder! Herren vare med oss,
såsom han det visserligen
är och vill vara - hvad man
önskar, är att rummet allid
mår måtte lifva honom liksom
att på ett fullare sätt vara med
oss och röja sin närvaro.
Varen alle helsade! Din tillgivne
Carl H. Bryn

Stockholm, Djurgården 2¹⁰/₁₂ 80

Min bröder August!

Su komma jag åter
med idd affärskrik.

Saken är den, att vi alla
hafva insett nödvändigheten af
att göra något för utjämmande
af den olikställdhet, som genom
gäspolottrens uppkommit, till
Brewers. Icke nog med, att Brewers
äro högt förbittrade, att många
människor erhålla mycket vatten
på sina kanustöperi-quarna, det
är dessutom i vår häcla så
som något borde göras i riktning
af utjämmande af det hället. Och

doch är ingen af oss, med und-
tag af Wilhelm, hugad att göra
någon bestämmelse för Brewers
direktiv. Så hafva vi då ^{en} utmin-
stone vi andre utom Wilhelm,
ty han har i denna sak, i en-
ligt med de åsikter som omfattas
i hans hus, sitt hufvud och sin kärlek
för sig — enat oss om, att vi
oskyldigt bö late till Annie, som
hittills ells intet haft och nog
känner det mycket tungt att
någons taga af de för mycket
hushållsaktige ansedda Brewers, utgå
en summa af tolf tusen kronor.
Det bliver ändå icke så hårbart,
enär arflotterna låra komma
att uppgå till omkring 35000 kr.
hvar på hvar lott. Jag har

uppsatt ett förslag till skrif-
velse till Brewers härom, dock
så att mit författarskap icke
skall framträda — det är på
anmodan af bröder Gustaf
jag uppsatt det. Jag närsluter
här en afskrift deraf, på det
du måtte se vår motivering.

Annie är trof. icke uter
sitt tryck. Jag har efter Mammus
död haft två vänliga bref från
henne. Hon höres längta till
Sverige med kärlek ärof läst
för sitt hemland.

Nu har jag ^{sig} strax efter
mottagande af detta brev, tele-
grafiskt besökt det samma,
så framt du icke på grund af
ett föregående, som vidrörde samma

P. J. Det har nu
kommit mig i tankarna
att, för föruttagda fall,
föreslå att de af arfsmidda,
^{möjligen} kammanckjuten W. B. B. B.
shulle lemnas åt Annie,
som hittills alle intet eget
får. Dermed skulle twifvel-
utan Brewers äfwen vara
fuldt tillfredställda. Annie
har i sin bref betygat
mycket hemskand för
Sverige - är antagligen
under ett vidt yttre eller
inre tryck. Din
C. B. B.

härskan, och att det nu hafves

Stenografen har lemnat af "Din. Stenograf"

Stenografen

påkalde, och att det nu höfves
oss, då vi vilja utgemna och
för fridens skull uppoffra, göra
det på ett sådant sätt som
öfverensstämmer med den mera
fria hängaren till förhållandena,
hvilken Mor gjorde gällande, och
ikke med den ofria, som utan
vidare håller lunken. Att disponera
till Annie (en ockiftad ko) har
lynts mig vara en värdig slut
sten i Mors anordningar, att
göra disposition till Drewers
synes mig vara att gifva dessa
anordningar en démenti.

Telegraferas svar i denna
fråga, så att vi få veta din
tanke.

Tillgifvet
Carl—

1870 10/12
Min älskade Bröder!

Thora jag nyss
har tillskrifvit dig ett bref, sätter
jag mig nu efter några timmar
ned för att skrifa ett nytt. An-
ledningen är ingen annan än den,
att jag redan, efter samtal med
bröder Gustaf, frihållat den
motivering, som jag närligt mätte
bref och som, Thora hjertligt
känd och sorgfälligt stabiliserad,
dock hade det felat att smaka
något af "Qui nocuit, nocuit",
och i stället undertecknat mig
till en helt enkel, af honom

uppsatt, genom hvilken döde
i sak ingenting ändras.

Meningsskiljaktigheten
inom de närvarande med-
lemmarnes af stadsrådets krets,
gäller alla ike: "Skall något
lemnas åt den missnådiga
parten?" utan endast: "Skall
man lemna direkt till Bröders,
eller skall man lemna till
Annie, som hittills ike fått
det minsta i arfveräg och
som trofvelsatan nu känner
det ganska lätt att helt
och hållet vara beroende
af mig och dotter?" Mor
hade flere gånger haft i sin-
net att göra någon disposition

för Annie af Sigrids arfrott, men
då den senare nu blef så be-
tydligt förminskad - liksom alla
andra - så ansåg hon
sig ike mer kunna det.
Morbror tycker, att man höf-
ligen skulle lemna åt Bröders,
med uttalande af den önskan,
att medlemmarna skulle lemna åt
Annie, och denna mening om-
fattas af Vilhelm. Vi öfrige
tycker deremot, att detta innebär,
här ett slags ogillande eller
underkännande af vår k. Moder
vårt att, medan hon lefde,
disponera olika gåfroloter
till den ene och andre allt
efter som hon fann behöfva

Stockholm, Djurgården 227 dec.
1880.

Min käre Bröder!

Än har jag fått
ditt bref af den 18de. Du uppfattar
så riktigt ställningen,
och talar så hjärtföreständigt,
att det undergör mig. Eller
för att nu skall gå in på
den tanke, du utkastade i
afseende på bröder Vilhelm,
så anser jag alldeles icke,
att någon ting i den någen
behöfver göras, och var det
visligen gjort af dig, att
du meddelade dig föret med
mig härom. Jag har ingenting

Än hafva vi ännu fått
upplefva den dyra jultiden.
Jag tror har jag dock haft
det godt i min ensamhet vid
den dyra tanken, som högtid
upplifvar. Det är dock en
underbar ting med vår salig-
hets hemlighet, särskildt såsom
den framträder sammansatt
i Jesuskärnet. Jag firade
juldagen i den nya gudstjänst-
lokalen här på Djurgården
(gamla skolhuset) och ännu
upplifade mig dervid innerligt.
Måtte Herrens hand välsigna
ordet i våra hjertan, så att
det blifver fruktbarande till
hans kärnadom. Det är en sanning
Jesus vill sjelf, i och genom sitt ord,
genom tron implantas i hjertat.

Ännu om alle hjärtklippen helande, med tillitfulla bröder
af Guds frid för det ingående ordet. Min tillitfulla bröder

nämnt om den saken för
Morborn, och ämnar icke
heller göra det; har intet
skäl att tro, att något
missnöje skulle ligga
adri qno hos V. s. Genom
anordningen för Annie
har så väl de Brewers sida
som de Vilhelms, efter hvad
jag kan finna, en full be-
lästnhet inträffat. För sakens
egen skull är jag och tack-
samt till Gud, att så fäst
ordnas. Det hade varit be-
samt att åter träffa Annie,
när hon, såsom meningen
är, i sommar återvänder
till Sverige, om hon icke

varit ihjälkommen med
någonting efter Mamma.

Kort sagt, jag vet
nu ingenting störande noll,
sterblus-delegarne såsom
sådana; allt synes ordna
sig i fullkomligt lugn.

Annie har uttryckt
sannadfull känsla för Mamma,
och dervid bland annat i
bref till en vän sagt, att
hon varit smärta af att
sine bröder fäst någon sak
till minne efter vår k. moder.
Jag har därför tänkt hemma
hennes främre bädd och soffor
och fyra stolar, hvilka jag
är viss, skola tillfå mycket välkomna

grund af den villighet du
uttalade att göra något, der
härleken för Mammans minne
skulle träffa det. Men om
dessa fallet är af den naturen,
dit hur jag elij med full-
ständig frihet pröfva och
bedömma gifva mig resed-
talat af din pröfning till
kinna. Anser du, att något
bör göras, och är du der-
till villig, så förbehåller
jag mig att vi då förena
oss om den saken. Men
under det nu löpande året
tilltror jag mig på den redan
anförda grunden icke att
utan en viss svårighet ända
komma något i den vägen.

Saken brödshariche. Du
G. naturligtvis hvarken har
eller vill göra något an-
språk, men oangenämt
är att tänka, att en vän
till Mamma skall i sitt
hjärta anse sig vara sviken
i en, efter hennes sätt att
se, berättigad förhoppning.
#

Ännu en sak, och
den likaledes oss emellan.
För den kommande som-
maren har hos mig vaknat
tanken på en Norrkottens
resa, om en sådan ejes
läte sig sammanställas med
dina eller mina planer. Men
har du kanske tänkt på

att komma ned till Stockholm.
Om så är, så vet du, att
hos mig finnes rum. Men
det är lång tid till dess.
Herren styre våra bryor
och beslut, och gifvas oss
nåd att anbefalla oss till
och allt i hans hand.

Hälsa de dina fränder
din tjugufve bröder
Carl.

Ljungkilden, Rosenecks den 15 Jan.
1881.

dä tillgångarna voro större,
närh. ihågkommit fru G. med,
som jag tror, den ifrågasvarande
summan. Skulle den nu i
sin helhet gifvas henne, så
vore det i alla fall icke mer
än 850 Kronor, enär Hammar
i sin testam. hade efterlämnat
ett kvant med påskrift till
fru G., hvilket jag tillställt
henne och som befunns inne-
hålla en sedd på 100 Kr
med de orden bifogade: "Till
afsked, från en vän", och
jag derefter vid ett visst
tillfälle ytterligare lämnade
50 Kr.

Detta omnämnande gör
jag nu helt och hållet på

föreskrevade mig vara okun-
mig derom, gaf hon mig beruslig
öfverensett till mamma, att hon
"ingenting fäst af Mamma, fastän
de så lång tid varit vänner".
Du förstår, huru detta kändes
förför mig. Jag sade, att när jag
längre fram möjligen blefve
i tillfälle, skulle jag söka se till,
hvad som kunde göras. Nu är
förhållandet, att jag f. n. har en
större, men har utbetalning såsom
en dyrbär gård till Mammans minne,
men skulle längre fram gärna vilja
hemma någon ~~gäst~~^{ting} till fru G.,
så att k. Mamma icke må hafva
 någon slags ogulden fördran
efter sig, helst som jag minnes
att Mor i ett äldre testamente,

Thordt
hon dock
efteråt af
granula-
genulit un-
danskad sig.

Har? Svaret August!

gato af min mor. — Men
en dylik præge af mindre om-
fang tillader jeg mig til frite
beskrivende af dig omrømmen.
Forholdet er — men utryk-
ligen oss emellan allena —

at några veckor efter Mammas
död Fru Selma Gyllenspalin
kom till mig och nämnde,
att Mamma, när hvar fru
G. stod i begrepp att köpa
den del af Tveeröik som
hon nu äger, uppmunttrade
henne därtill och gaf henne
"väl sikre löfte" men, en för-
hoppning att om en förstrick-
ning af 1000 kr. Hon frågade
mig, om Mor ingenting för mig
derom nämmt, och då jag

Det är
nu flere
år sedan,

Har du svaret August!

framgång med afseende på
Herrens verk hos dig, säger du.
Ja dyraste bröder, visst måtte
vi smärtsamt vidhållnas det;
men så få vi också tänka,
att Herren verkar i det för-
dolda, om också vi inte så
tydligt förspörja hans ver-
kande, och med en djup bön
i vår ande anbefalla oss
åt hans nåd. I sinom tid
kommer väl frukten fram.

Det är förunderligt, hur
människan så till sänder
år dem på Gud och sig själv.
Allt är inverterat i henne och
miste på det sättet fattas,
men vi äro med naturen
bundne vid ett utöfres för-

stättningssåto. Mammans död
lärde mig att fatta döden
på ett helt annat sätt än
förr; jag kan säga: på
ett mera inre sätt. Men
så måste också vår Träfsar
och hans verk fattas. Kristus
är hvarje människas innersta
hemlighet, och långt bort
hafva vi sannoligen inte
att söka honom.

#

Compensationsfrågan
till V! torde, såsom jag i
mitt föregående och du nu
senast antyde, skäligen
må falla. Ingen har haft
någon tanke ditåt, och inte
ett ord har i den saken

Har? Enkel? Skönt!

för dig en dröm, som dock är mer
än en blott dröm, emedan den påtagligt
har en bakgrund af realitet.

Fru Ljunström, den gudfruktiga gamla
frun, drömde två höstar (November) tvenne
nätter å rad, att hon befann sig bland
blomsterkullar. Fjärde natten var hon
på samma sköna ställe, men möttes
då der af Mamma, som frågade
honne, om, hon ville smaka, huradant
bröd de hafva der, hvarpå hon
gaf henne ett stycke. Fru Ljunström
smakade då en lyxhet, hvilken, såsom
hon sade, icke kan liknas vid någon
ting på jorden, utsknade deraf, men
erfor ännu en stund efter upp-
vaknandet samma outsläppliga lyxhet.

#

Du saknar en natt

Käre bröder August!

För ike länge sedan
mottog jag ett kärligt brev från
dig, och nu åter, den 15 Jan, ett till.
De göra på mig ett gadt intryck,
emedan de tala om som ett gadt
från lifvets bepröfvelse; för att
icke tala om den uthärdelighet,
som beror på din tragna och
oklandade vänskap — något, som
lifvets strider hafva gifvit ett ökad
värde åt. De strider har jag
verkligen fått vidkänna, men
derom är icke nu allt tal.

Som sagt, mellan oss
vinterne är nu, då vi st. men den

vetat, att ting väl. att du ills
spåttat ditt namn på hand-
lingen rörande Annie, kan
omöjligast i hennes ögon på
något ^{väl} misförstås, när hon
väl vet orsaken. Dessutom
hade jag anledning att skrifa
till Sigrid, och nämnde då, att
alle delegaterna i storkhuset hade
med glädje förenat sig om öfver-
enskommenheten till förmån för
hennes moder.

#

Men nu något annat.
Det ser ut, såsom skulle vår
kärna Maria ha för längtat
att få något bud till sig, så
lyckligt hon är på sitt rum.

Gamla jungfru Magdalena Berg-
lund hade strax efter "fruns" död,
att hon skulle helt snart komma
efter. Så har det inte gått. Hon
blef sängliggande sistlidne söndag
och dog nu i torsdags - det var
den 13 de kl. 11 f. m. Hennes
dödsbudd var ganska lindrig, ^{men}
märkvärdigt nog var det
en förvånande likhet med hennes
i afsceende på sjukdomen och
dies ytringar. Man kunde inte
annat än till en del precis igen-
känna hvad man sett vid mors
dödsbudd. Vis var hon och
om sammanträffandet. Om
tisdag kl. 2 sker begravningen. ^{Men}
jag måste herätta

på, och Herren vill komma
till oss och välsigna oss med
sitt rikas skatter, som bättre äro.

I mitt ensamma lif har
jag haft ett litet afbrätt, i det
att bröder Fridin har varit hos
mig i en vecka. Men ensam-
heten är och här, och hög-
konsten af h. Mamma då
lifligare.

När du skriver, nämner,
om du nu har mycket be-
hymmer att vara på. En god
hjelp vid alla sådana tillfällen är
den tanken, att vi snart nog skola
afklädas hela denna värld. Detta
sistnämnda har jag aldrig förr så
förestått som nu, genom Mamma's död.
Välkommen hvar dag till dina.

Din
Carl W.

Stockholm den 28 Jan. 1881.

Käre bröder August!

När kommer jag
på ett litet besök och tager
mig dertill anledning af det
sammanträde af storkhudd-
egarne, som Morskro's går
föranstaltat. Det äroftade
endast att diskutera förslaget
till det blifvande arfskiftet.
Allt gick utan någon slags
svårighet. Hvad din lott beträffar,
så var dess gestaltning giffen.
Kanske du har till beaktat,
att lotten blifva hoardena
på 35,500. Hvar och en af oss
gjof (Emil undantagen) mätte

182
tills vidare öfvertaga en äm-
del af Valdemarsudden, hvilka,
i det hela är berättigad till ett
vårde af J. J. J. Men när-
mare och bättre vill Morbror
sjelf nedröras för alltfammans.
Visst har det gult bra underligt.
Vi öfvertaga alla Valdemarsudden,
utom — Emil.

Men der vidlyftiga
berättelsen om fru Guldenspalen,
hvilken jag i mitt sistä bref
anbränte, skall du ick följa
dig vid. Lemna den sakas
ur dina tankar. Jag får sköta
den efter mid och lägenhet, såsom
man säger.

Du förstår, att jag
på intet sätt skulle vilja

undandraga mig kistan till
Christine (faster), men f. n. är det
verkligen fullt, att många eller
åtminstone några af liknande art
äligga mig, hvadan jag måste
vara tacksam att i företa hand,
vara befriad från deltagande deri.
Paul och Gustaf äro ick heller
att nämna ~~deri~~. Åren mot synes
mig Henriks och Vilhelms kunna
bidraga, men derpå får man
tänka litet längre fram.

+ x +

Min käre broder, ick gläfsa
jag mycket med mina tankar
i dessa sländiga egodelsförägar.
Nej, visserligen ick, men de
måste dock vidröras. Vi hafva
i sanning viktigare saker att tänka

arfskiftet lägga ut för dig
och derved då också inbetala
min del i gåfvan till Fru G.
Ja, låt detta vara min om-
sorg, låt mig såsom ditt
ombud lägga ut hvad som
vid arfskiftet kommer att
såsom tillägg af dig fordras
och lämna hela denna
omsorg.

Äck, att mina vänner kunde
hafva någon underquäkladhet uti dig,
såsom dina hafva för mig! Du
behöfver nu inte besvara dessa
vänner, emedan det anstränger dig,
och ingenting är, som kräfer
svar.

I dag har jag något
vid Kammars småsaker i

Djurgården, Rosenstr. d. 5 Febr. 81.

Min älskade Bröder!

Haf tack för ditt nylige
mottagna, kärleksfulla bref
med den närlutna vaxeln.
Du tager dessa saker på ett
sådant sätt, att det gör hjertat
innerligare godt. Sant är, hvad
du sade, att det är godt att
sitte dröja för länge med dylikt
verk. Jag gick genast till Eken
gren, träffade endast Lundberg,
och fick löfte om penningar efter
tre dagar, såsom det stod på
vaxeln. Alltså om tre dagar
besifvar jag mig till Fru Gyllenquist
med vår gåfva från Käre Kamma?

Jag säger henne, att vi båda
hafva förenat oss om den,
men att du lagt ut det hela
och derigenom möjliggjort
den snara verkställigheten.

Att du har bekymmer
i affärsväg, går mig till hjerta,
men innerligen tröstar det
mig, att du icke låter dig
nedtryckas deraf, utan lemnar
allt och går till det välgörande
kroppsliga arbetet, och för
öfrigt till den hjälp som än
bättre är.

Arfskiftet synes nu
gå för sig i all fredlighet.
Endast gör det mig ondt,
att hvad du har att betala
lär gå till närmare ett tusen

kronor mer än hvad du
gifvit Mostnor anvisning
på att lyfta. Men kan
jag för den lilla resten hjälpa
med någon kronan, så ville
jag det gärna, skall och
så snart som möjligt i
vår inbetala den försträckt
summan för fru Cyllenspeck
Jag skulle nog haft
godt om penningar och
gerna kunnat lägga ut
för dig vid arfskiftet, om
icke de till vår kära Mammas
minne hörande härskesåforn
tagit dem i anspråk. Men
nej, har du för närvarande
någon svårighet, så kan
jag utvaga mig att till

en handslåda, der hon brukade gömma hvad hon ville lägga i förvar. Det talar så lifligt till hjertat att vidröra de saker, som den bortgångne lemnat i det skicket de nu anträffas. - Jag minnes, huru lifligt mamma på sin dödsbädd, på några timmar förut, hon uppgaf andan, gaf sitt instämmande till barna, då jag till den förfärlade släkten utträdde den önskan, att vi måtte bilda ett vandringsfällskap, en karavan, genom att äro till det utlofsade landet. Mätte Herren dertill bereda allas hjertan,

såsom han hittills hjälpt
oss genom de många
svårigheter, som hotat med
splittring, och dock blifvit
öfverunn. Hjertats öring,
det är hufvudsaken. Verlden
måste ut, om Jesus med
sin kärlek och frid skall
komma in, det för man
måglant och under för-
nyade smärtsamma lekant-
skaper med sitt hjerta erfara.

Har nu så innerlige,
helsad af mig och från de
rum, som ströfe åtenkela
vår älskade Moder i minnet.

Den tillgifne
Carl.

Stockholm, Djurgården, Rosenwils,
den 21 Febr. 1881.

Min käre bröder August!

Har hjertlig tack
för ditt brev af den 6de. Så
sjukligt eller snar du än är, haf
ditt dina brev för Mig en viss
frihet, hvilket, såsom jag förstår,
kommer af den andel som hjerta
har uti dem.

Ja visst är det något
att tänka på, att det nu genom
omständigheternas gång så fogat
sig med Valdemarsudden, som
för ögonen är. Det är och en fö-
rmälsel om, huru Herren är till
fruktandes.

omdag några exemplar af
en af Linné bearbetad psalm,
eller sång, hvilken jag i ett
mindre antal exemplar låtit
trycka endast för närmaste
anhörigas räkning.

Jag har ännu ej framfört
till systrar Henriks den vänliga
hälsning till henne, men skall
gå på det, ehuru tilliggande så-
som min åsigt att hon san-
nolikt gör riktigtast i att för
sommarens förblifva på ett an-
genäma och nu först ordnade
sommarställe i Solids.

Gott är, att du nu velat
åtaga dig faster Christine. Jag
har här många att tänka på, och
skulle nog hafva litet svårt att

J. W. afvenstuga anmät. Åfven om det så angöras
att mig att ha deltagit i det som har varit ett steg i
svart.

Enligt första mening
skulle vi nu haft vårt arfskifte
den 9 Mars, men som om
några veckor 10 procents ut-
delning lär vara att förväntas
ur Emma's konkursen, så kan
man beslutit att uppskjuta
skiftet, enär genom det samma
storbhusets fordran i konkurs,
betydligt lär minskas, och följ-
aktligen utdelningen, blifvit för-
hållningsvis minskad, om
skiftet gått förut.

Min skuld till dig,
425 Kr, hoppas jag utan
svårighet kunna inbetala till
den 1 April. Om du des-
förinnan skulle skrifva, så
låt mig veta, om jag skall

inbetala pengarna till Eken-
gren, eller huru eljes.

Korbror har såsom
arvode för sitt sitrings-
manskap af storbhuset mot-
tagit 1,000 Kr. Han har verk-
ligen haft mycket besvär
och omsorg, dels under det
sista året då han skötte
Mammans affärer, dels om
för dödsboets väkning, och
då var det ju gäst att få
gifva honom ett bevisande
erkännande, allra mest så,
såsom jag är öfvertygad,
det ännu hade värde för
honom.

Samtidigt med des-
naden sänder jag under hos

till fru Gyllenpalme. Haf
hjärtlig tack för din hjälp
dervid. Det skulle väl
vara en liten nämta till dig,
men jag tänker att den
kan gäldas på annat sätt.
Kronor 425.

Ärsta hälften af som-
mareu har jag ännu till-
bringa i Petra, der jag ännu
ej varit, men, som jag tror,
skulle böna vara någon tid.
Hvart min väg sedan vänder
sig, får jag längre fram se.
Om du på din tillämnade ex-
tändda resa kommer till
Stockholm, så underrättas du
väl i tid, så att jag ej må vara
borta. Din hjertligt tillgifne
C. H. D.

Ca 15/3 1881

Älskade Knuden August!

Det är nu så ganska
länge, sedan jag skrif till
dig, att det väl kan vara i
sin ordning, att jag låter höra
något af oss.

Det har varit märkvärdig
vinter så väl i naturen som
i människolifets historia:
ihållande kold och mycken
snö, ovanlig dödlighet, och
särskildt många döda bland
dem, som haft en framstående
ställning. Det lider intet tvifvel,

att Gud på detta sätt klapp
par på människornas hjerta
och söker att bana väg för
sitt ord. O att hans afsejt
såligen vunnit hos oss under den
korta tid vi hafva att vandra
här!

Inom de särskilda gre-
narna af släkten är nu ett
ganska fridamt förhållande.
Emmelsdagen voro alla i
Stockholm, haende samlat hos
Vilhelms. Eljas hafva vi inte
mycket utgångskraft med
hvarandra, särskildt och de
igenom att Wilhelms gård hos
Alms och Emils, och de andra
fruktat för smittan.

Det förmåliga arfskiftet,
som var tillämnadt den 9 Mars,
enar alla är klart, har blifvit
uppskrifvet på grund deraf
att utdelningen ur Emils kon-
kursmassa så är att förväntas
med 10 à 15 procent, och det
på sterhusets lott fallande
beloppet betydligt skulle min-
skas, om dessförinnan Emils
skuld till sterhuset vore
minskad med det såsom
hans arfslot betraktade be-
loppet. Men emellertid be-
räknas oft emellan allt från
den 9 Mars.

Som synes, när slutet,
här min hälft af gifvna

från oss gifvas till att delta
med oss, så mycket mer som
du (eller ditt bolag) dessutom ejde
en fonden i Emilias macten.
Dervid har det och förblifvit, till
dessa jag nu hör, att Moster har
skrifvit till dig. Emellertid hafva
bröderna icke närmare för sin
del beslutat sig, endast att de
gifvit Emil till kännas att de
hellre använda medlen till af-
betalning af ommånds skulder
än till att till gubben Bolengli
inbetalas det som återstår på
den summa han ötagit sig för
Emils bos inlösnings (10,000 kr, hvar
6000 äro gulda genom underhand
för saljning af det öfverflödiga).
Alltså: du har fritt att för din

Qvirgärden, Proserpina d. 2 April
41.

Min älskade bröder August!

Da jag nyss var uppe
till Moster, lemnade han mig
till genomseende ett bref från
dig ankommet bref. Jag fick
der vidare förklaring af
naturen af de bekymmer, du
dragit med under den senare
tiden — jag menar de kunniga
förhandlingarna. Behäfvande
särskildt gifva dig tillkännas
min hjertliga sympatti. Skatte-
sade mig, att han icke kan
tänka, att Himmel skulle
kunna handla i strid mot

en så klart och sandt
afgifnen protest, som din
skrifvelse till honom var.

Men hvad som för-
anledt mig till dessa raders
medskrifvande, det är att jag
af brefvet såg, att Mosters
hade skrifvit till dig an-
gående användningen af de
pengar, som väntas ur Emilles
konkursen. Menom vill jag
saga mitt ord:

Ett samtal har förevarit
sysseln emellan, men utan
bestämt resultat, undan-
tagandes att de alle höres höja
för att i den ena eller andra
formen använda dem för
Emils bästa. Men hans an-

gelägenheter befunnos mång-
sidigt förmedlande, och dessutom
hördes behof uppstå för
hudsken i sommaren. Jag sade
då bröderna, att det vore ju
godt, om de ville handla ge-
mensamt — för min del vore
jag lugnad att i denna sak
inolera mig och använda
det inflytande beloppet till
afbetalande af fru Branden-
burgs och Hanna Lührus' fordror
hos Emil; hvad åter dig be-
träffar, redogjorde jag för
hvad du utlagt till fru Bran-
denburg, till Rosenbrade, och
citagit till Christine; men
jag icke ansåg att någon
slags påstöt ^{eller} lämpeligen kunde

x) Denna utgör blott 100 Kr.

del handla — jag menar natu-
ligtvis: i allt, d. v. s. äfven från
grundlagenhetens synpunkt,
fritt att handla såsom om
sittet omnämmande blifvit
gjordt.

Auledringen dertill, att jag
förklarade mig vilja handla
på egen hand, är den, att jag
anser, att, när jag till Emil
tills vidare afstår det hys-
belopp som Henrika till mig
inbetalar för Rosenorshägnings-
(1000 Kr), så har jag med skäl
använda de medel, som ur
hans konkurs tillfalla mig,
på ett sådant sätt, att de
på en gång äro använda
i hans sak och derjemte

gick väl för sig. Hvad man
säger så

Emil beredde sig nu på en
landresa. Herren hjälpe honom.

mig till godo sedan jag
nu öfvertagit gumman
Brandenburg och denna Emils
sak så på det sätt blifvit
min). — Först sades utdelningen
komma att blifva 10 procent, nu
har det, ehuru med ovisshet, sagts
15 pr.

I förgår afseende jag i
rekommenderadt bref de 42.5 Kr,
som utgjorde min välförtärlig
Gyllenpalm. Hoppas, de nu kommit
fram. Haf tack för den hjälpen,
såväl blott för det materiella, utan
för hjerteligheten, hvarmed du bro-
derligen styrkt mig många gånger.

Må vi alltid vara förenade
i braderlig kärlek och braderligt
förtroende — du som heter
din tillgifne brader C. W. Bergman

merande och undertryck
gick väl för sig. Hvad
sagde blott för tråkigt så

Emil bereder dig nu för ut-
ländska resa. Herren hjälpe honom.

namn, inlästa brett.

Det är verkligen att förundla
sig öfver, huru väl allt lätit
ordna sig, der intågerna varit
så pass mötliga. Gud goda ån
har varit med i våra an-
läggningar. Skatte vi blott all-
tid kunna tacka honom för
hans mångfaldiga barmhertighet.

Om måndag har jag in-
tjudit hela släkten till en minnes-
måltid i Mammans gamla våning.
Jag hoppas äfven på se Mon-
telius och Wille och hanska. Ulla.
Maria Gustaf lär komma från
Upsala.

Emil bereder sig nu för ut-
ländska resa. Herren hjälpe honom.

Hälsar alla de dina.

Fänjfact C. H. Bergman

Djurgården, Rosenvik den 7 Maj
1881.

Käre broder August!

Än är sista bestyret
som sammanköring med vår kära
Mammans bortgång undanstående.
I går hade vi nemligen det länge
motsädda arfvet. Det föregående
har morbrors deutch, som inbjöd
till middag samtliga arvingarne,
de härvarande, jemte tvänne gode
män, Hr. Ryd och Lundberg, för
att strax på eftermiddagen
företaga sig handlingarnes kollekti-
merande och undertecknande. allt
gick väl för sig. Hwad mer dig
särligt beträffar, så belöpte sig

de kontanta medel, du hade att
upphåra, till Kr. 4,717. 21, hvarj,
om jag ej minnes orättf. 1521 ur
Emilskas massan och resten genom
andra smärre tillflöden till sterb-
huset. Men då jag nu i enklighet
med mitt af dig genom telegram
ratificerade förslag ville af denna
din lott utanordna 500 Kr till
gäldande af Anna Blixens fordran,
^{ansågs bröders} att för redighetens skull borde
en full hälft af Anna Blixens
fordran uppföras på dig, och
ansågs de sig förvisade, att
du ingenting hade däremot.
Då du jag, utan kännedom om
elakta beloppet af denna fordran,
frankkommit med mit förslag
till dig, så ansåg jag mig på

grund af den frihet, du i ditt
bref mig medgifvit, inte behöfva
tveka att samtycka till den af
sakförhållandet motiverade
ändringen, och utbetalade hälften
af ofoan nämnda dina medel
den ifrågavarande fulla hälften,
d. v. s. Kr. 545. 32. Det åter-
stående af dessa medel har
morbror om hand och torde
för din räkning insätta de
hos Ohlengren. Med mina
medel äro beträffar, så ^{ämnar}
jag använda hvad som blifvit
öfver, sedan jag nu med 1357
Kronor sluttbetalat fru Branden-
burg till kapital och renta,
till att minska Emils skuld
för det ^{från} af massan, i Boken

jag måste vara host. Mottag,
min älskade Bröder, en innerlig
helsning från mig. Du förestår
nog - jag säger det ännu en gång -
att det hade sin skäl hvarför
jag öfvertog vikariatet för Pahlman
i Mottet. Kört vore, om vi ännu
finne tillfälle att träffas, såsom jag
hört att du ansett med resplaner.
Gud styre våra vägar efter sin
vilja! Helsa de dina.

Din tillgifne bröder

Carl -

Sätra bruks den 18 Juni 1881.

Hej Bröder August!

Det har ställt sig
för mig helt annorlunda, än jag
föret ämnade det. Såsom jag
i ett telegram, svar på ditt, för
genom Pauls försorg kommit
mig tillhanda i Sätra, redan närmare,
har jag tillförlit till förordnad vice
pastor i Slottkyrkan på två
månader, väskade från 2.1 Juli.
Grafström gjorde mig delat
förslag och jag ansåg mig hvar
skäl att inte afböja det. Emel-
lertid ville jag bejagat tillfälle
att under Juni månad göra
någon liten utflykt och bejag

mig så till Sötra. Jag finner
det oförräskande naturligt
här. Åfnew erkjendes tillfälle
till sällskap med de äldsta
vänner. Nu hafva vi åfnew
det senaste nåder, men första
veckan af min vistelse härstädes
var det här som annorstädes
mycket kallt under en stark
nordöstlig storm. Det gladd
mig dock dervid att tänka, att
den svåra stormen drog is-
massorna från edra kuster och
derigenom påskyndade Nordens
rena sommar.

Såsom du kanske vet,
bor nu nu familjen Paul i väntning
på Rosenvika för sommaren

— dock så att jag har nödiga rum
undantagna. Det var mig
mycket kärt att kunna erbjuda
den detta. Hilda har nu fött
sitt barn — en gosse. Gaf du allt
derpå — jag förundrar neml. att
du läst annonsen — att det var
just Sappas födelsedag, den 10
juni? — Och Emil har med
familj afrest till utlandet, till
Schweiz. Måtte hans resa i
Guds hans blifva honom med
till något verkligt godt! Ja
måtte Herrew med sin barn-
hertighet följa oss alla, såsom
han i tiden följde sin bort-
gångens tjenerinna, vår k. moder!
Fästtimmen är inne, godt

väggur. Hoppas, att det kommit
fram ockadast. det affrik härifrån
d. 1 Juli. -

Uvad släkten beträffar, så äro
vi nu förklarade: Henricas familj på
Blidö, dock Torsten undantagen, som vietas
på en opudom i Bodumassland, och Ad,
som leverer till sin konfirmation i - Skåne,
och Monica, som rygas rest till Axel för
att närvara; Vilhelm med familj i
Källvik (Kalmar län); Gustaf i Säter.
Jag är glad att Emma hafva Paul
på Rosenois; Hilda Paul har nu fått
sitt tredje barn, hvilket i morgon
skall döpas. Henning väntas såsom
fadder.

Gud låt oss, på skilda håll,
våla i hans tro och kunskap!
Källa de dina och var hjertnärliche
helas af din tilligfne brader Carl

Sjögården, Rosenois d. 8 Juli 81.

Min älskade Brader!

Det bref jag skref från
Säter, hvilket älyftede att redogöra
närmare för samma sak som
utgjorde telegrammens innehåll,
antager jag hafva kommit dig till
handa. Den lilla tjenstgöring,
jag der omnämnde som förestående,
har jag nu inträdt i, och finner
mig verkligen litet lugnad och
lätad deraf. Det är dock godt
att hafva en liten beröring med
människor äfven på denna väg
- jag menar: expeditionens och
den borgerliga pastoratens.
Resutorn var jag öfvertygad, att
detta utgående bref mig förelagde

genom Guds faderliga ledning,
så att jag icke ett ögonblick
kunde tväla, huruvida jag
konde antaga det eller icke.

Så nu se, om du vill
i sommar följa mig hitåt.

Och så är, skulle det vara mig
kört, och hoppas jag, att du
då tager quartet här på Rosen-
vik, såsom förr. Pauls bo
här, men jag har numera
ända, icke blod för min egen
person, utan också för när-
kommen gäst.

Det har varit många
handa att genomgå, äfven för
mig, under den franska
vintern; och jag har icke und-
låtit mig med dig derom,

delo emellan sådant minne
lämpar sig för skriftligt med-
delande, dels emellan du har
mer än nog af dina egna trängor,
trängmil. Nu har emellertid allt
ondrats förunderligen väl; ja
man kan väl säga, med hänsyn
till förhånden vara det ousta-
ndighet förunderligen väl. Kan
fästa för hvad du ditt bidrag!
Guds hand har gjort hufvudsaken.

„Lanzans gissel“ är, såsom
bekant, en vår landflykting. Af-
den personens uppträdande icke för
närvarande i nämnd gred.

Med ångaren Piteå afstätt,
jag till Kalix för Johns matlagning,
ett icke anspråksfullt men, som
mig tycktes, nåt smickfullt

Pastors-expeditionen har fort-
farande hållit mig ganska sys-
selsatt, men jag är verkligen
litet glad derät och måste se
en Guds ledning med mig derät,
att detta kom i min väg. Jag
är nu redan någorlunda förtrogen
med det allmänna af hvad till
den ministeriella bakföringen höro.

Kaf tack för dina små noter
om den godheten du bevisat på
Norder Nya. De hafva frisklutats
behag med sig, och man fattar
allting lifligare, när man får
beskrifningen från ett ögonvittne,
som personligen står en nära.
Mycket kan göras till andaktens
öfver genom små ting och icke
tugelker, om man blott rått
går Herren till mötes genom den,
och icke nedrager allt i vanans
slöhet och hvardaglig simpelhet.

I början af Septembers den 6, 7 & 8
skall här i Stockholm vara en
stor kongress af präster - man räknar
flere hundra. Då se, om några
utalanda af vårde och besked
därvid komma fram. Af ett stort
intresse, till kännedom af huruvida
ställning och tankesätt är ibland
vårda omvetskräder, skall dock
mått i hvarje händer skjas.

Mycket, som har framträtt
för mig såsom tidskriften, har i de
senaste nummer förkommit i
tidningarna. Vårskolen har utro
varit det minsta. Vi hade här om
dagen en synnerligen stark åska,
åtföljd af en regelkur. Haglen
voro af en ovanlig storhet, som
isbitar. Jag var vid tillfället på
Prinds, där den sista samvaron
med Mamma med synnerlig ömhet
och liflighet träder fram för mig.

Jag gör minn besök der någon
gång då och då — till hennes
anninelse. Dock inte så, att
jag på ett ofruktbart sätt dröjer
och blidnes vid det föflutna.
Nej, anant har Gud lärt mig och
annat gifva hennes minne an-
ledning till. Gud är med oss nu,
hålls han tillförene varit med
våra fäder, som troat på honom,
och till ett gemensamt mål hafva
vi att vandra och rätta vårt verk.
Sålides alltid vid god tro!

Brevrens äro nu i
Stockholm. Med dem hafva vi Prou-
vare inget synnerlig bekänning.
Det är egentligen Morbror, som
sköter om den saken.

Därvid, min kära Bror,
och låtom oss alltid hafva hän-
selse i bröderna ~~för~~ bränd
och nitet mellankommande tassel vinna
våra öron. Din bror
Carl

Ca 15/8 1881
Min kära bror August!

Kaf hjertligen tack för
dina rader af den 31 Juli. Du gladd
mig med dem inte blott mig, utan
och Paul och Hilda, åt hvilka jag
lemnade dem till genomläsning.
Mycket fågnesamt var att höra, att
din helse inte var som allra sämst
och att du kunnat lägga bort kloran.
Gud låte förbättringen fortfares och till
växa.

Det var inte många dagar
efter din afresa, som Emma in-
träffade hos. Det var mig rätt härt
att få språka litet vid honom. Sitt
samt var det att, i ett brev från honom,
i Prounby till bror ^{Paul} ~~her~~ stades, erfora
att han påträffat i Prounby en annan
Carl Emanuel Bengman, som god
det svårvärdigt att få bref till vår
Mamma sedan, Badgäst under
namnet.

ofruktbart sätt, utan på san-
ningens grund. Men sadanade-
känslan tar äfven så ut sin
rätt. —

Ditt paket har riktigt
kommit mig till handa och
kläderna upphängts till torkning.

Var nu, käre Bröder,
hjärtligen helsad. Välkommen,
när Du kommer. Herren samman-
före oss, ehuru vi äro, i sin ge-
menenskap. Något annat utskrif-
t hem, än hos honom, hafva vi
icke i hela vida världen.

Sin tillägne bröder
Carl —

Djurgården, Rosenväjs d. 23 Sept.
1847.

Min käre bröder August!

Det var välkommet att
få höra af dig. Här trodde vi, att Du
längre sedan lemnat Norden. Godt
lynes vara, att du genom ihärlighet
gör ett utskrif förskick med den spå-
gående kuren. När du nu återkommer
till Stockholm och icke mer kan fö-
ledes resa till Norrland, skall du väl
lärdom jag föreställer mig, dröja här
någon liten tid, innan du antyder den
länga landresan. Som du vet, finnes
nu godt om rum på Rosenväjs, så
att du i det hänseendet icke be-
träffar påskynda din affär.

Det har varit regn mest
hvar enda dag under Septembers månad,
så att skörden torde hafva tagit
den allvarigaste skada. Herren
sänder tillförlifvel utan förkänningar af
sina anmärkande straffdomar.

Men han ville undgå att
kunna, att vi gå de allvarsam-
meste erfarenheter till mötes. Allt
låter oss ana det. Herren beredde
oss till att möta hvad han fände!
Du har kanske hört, att
vi i början af denna månad hade
här i Stockholm samlat en konferens
af 5 à 600 präster från alla delar
af landet. Ut af, man fick
en känsla af, att Christi kyrka
dock ännu är något äfven i
den svaga gestaltning, som hon
för närvarande har af sig. Mötet
var mycket gripande, gudstjen-
sterna högt uppbyggliga, men
känslan af att gå stora tvärig-
heter till mötes gjorde sig och
ganska förnimmel. Man beslut,
att samlas på samma sätt
efter 3 år, d. v. s. 1884.

Snart äro vi nu åter
i våra vinterkvarter. Moskors flyttade

i dag från Valdemarsvadden till
staden, Henrika med familj kommer
i morgon från Oslo, och äfven
Vilhelm har nu återfått de fina.
I vår politiska värld
lymmer det allt mera mörkna. I
morgon skola vi välja riks-
dagemän till Andra kammar,
men äfven den konservativa
partiet har concessions
upptagit namn, som jag för
ingen del skulle vilja skrifva
dit. Men hvad göra? Tiden
är nu kommen, då man
skall få uppklära, hvad ledan
länge blifvit utsatt. —

Att jag i min en-
samhet, så godt jag det förmår,
upplifvar hos mig minnet af den
djupa samvaron med Mor, kan
du lätt föreställa dig. Dock
vinnlägger jag mig alltid att göra
det, liksom på ett djukligt och

Djurgården, Stockholm d. 4 Jan. 82.

Käre bröder August!

God vare lof för din
lyckligt tillryggelagd resa! Det
är i sannings önsket att tacka
för. Herrens Gifv gifve oss
tro och tacksamhet för så
många godhetsbevisningar.

Det var mig mycket
hårt att få väderna från Sundsvall,
när man nyss har skilts åt,
och man hälsar för underättelse.
Tack nu för telegrammen från
Vuleå; jag skall strax gå till
kontoret för att meddela samma
kännedom om innehållet.

Öfren jag har varit
på resa: nyårsstegen har jag

nenligen tillbragt hos Gustaf
i Upsala. Det var mig hert
att se det uppskådande släktet
i huset; de tyckas vara snälla,
vållartade barn. Gud gifve en
god försättning. - Återkommer
hem, fann jag på mitt bord ett
visitkort från Hening Montelius,
som personligen lär varit här
under min frånvaro; jag skal
i eftermiddag gå till dem på
besök.

Ja, nu hafva vi
åter uppfånat ett årskrifte:
må det blifva för oss välsignadt
af honom, som har vårt fattiga
lif i sin hand och är vårt enda
hopp! Helso Carolina och öfriga
medlemmar af huset från
der tillgifne bröder
Carl Henr. Bqn

locka sannoligen rent af blind
tro, aförståndiga bildsynare,
som icke förestå hvarken Gud
eller oss själva eller Guds
rikets sanna natur, utan allt
jemt blicka utom oss och till-
lämpa vårt hätteliga föreställ-
ningsfält på andeliga förhållanden.
Sjunde vi icke det, i sannings-
fri hade då en helt annan på-
skyndelse, en helt annan hän-
gifvenhet och afgörelse. Man
är färdig att gråta öfver sig
sjelf och andra, då man får
någon blick på den ohunnighet,
det ludiska mörket, hoari fattiga
människornas vandra midt i
ljuset af en redan skedd gudomlig
uppenbarelse!

Tänk för påstötan om
gymnastiken, lämplighet äfven för

mig. Tänken var mig äfven då
företan icke främmande. Jag har
tänkt på dygret måhända göra
en höjpa dermed.

Från den härvarande slkten
vet jag intet särskildt att meddelas. Huru
Torsten beträffar, så är all tanka
derpå, att han nu skulle resa till ut-
landet, uppgifven. Jag har ej träffat
honom på någon tid, men hans Manne
säger, att hans förbättring tyckes gå
framåt. - Gustaf är nu i sin förra
verksamhet åter.

Till julen får jag ätm. tvänne
predikningar. Det arbete, jag ejes för
närvarande församla, är egentligen
förberedelse för utgifvande af en
psalmbok, i hvilken de af prästen
dittes gjorda ändringar och om-
arbetningar af kyrkopsalmer
samma införas. Alltså intet självständigt

deres arbete, men därför icke mindre
utan tvärtom dess mera lofsande.

Den milda vintern har
fortfarit. det är en stor lättnad för
de fattiga, bland hvilka så många
bo i kallrum, och dessutom lättnad
för litet kvar. Gud gifvas oss så
mycket hjälp under vandringen
här nere.

De hälsningar, du sände,
har jag med glädje framfört till
sunderbörande, liksom de med en
vänlig mottagits, icke minst af
Sofi (i köket). Hon är en vän
till ditt hus, såsom hon var det
till vår kära Moder i tiden.

Var nu själf innerligen
helrad och tillnärmas Guds frid
och hans Andes närvaro för de
stundande högtiderna och årshiftet.
Må vi gemensamt fullfölja vandringen
till det rättas hemmet hos honom.

Din tillgifne bruder Carl -

1881 Dec.
Hjertligen kära Bruder!

83.

Haf tack för att du lät
höra af dig. det är, såsom en fläkt
af gemenskapen vidrörde en, då
öfver haf och land åter en under-
kastelse kommer. Hugseligt är att
höra, det återupptagandet af den
gymnastiska behandlingen bekommer
dig väl. Gud lätte det i alla sara
en välsignad tid för dig, då du
nu, på ett sätt som icke tillfrån,
är tagen afsides från affärerna.
De dyrbara dagarna brista
oss, och Gud rikne och de eviga
tingen närme sig. Men liksom
ankad och för tron är de redan
närvarande. Herrens gifves, att de
äfsen måtte blifva det för oss
hjärtan. I oss själva är vi

Jurgunden, Rosenvik 25/83.

Käre Bröder!

ett hafva vi upplefva
ett äroskrift under vår sam-
vandring på jorden. Mått
Herren efter sin barmhärtighet
göra det ingångna året för
vår inne mänskliga välsignat
och fruktbärande. Vi växa
i tiden, såsom säden växer
på åkern, och Jesus är själv
den nya säden, som af vår
tro anammad, skall växa
uti våra hjertan. Och att
dock det gamla ogräset, som
förhindrar denna växt, mått
genom den helige Ande renas

hörtendatt!

Vi hafue haft gott
sunder den framsjunga hjälpen,
utan många tillställningar.
Där min del har jag haft
nått mycket gott med pro-
dikningar, men Gud har
hjelpat mig dermed, och det
är i församling så, att om
allt åhörarna icke skulle
finna så mycket i hvad
man kunnat få nåd att
frambära, så har dock
predikanten, själf ett stort
tillfälle att uppbygga sig
själf genom sin kudske.
Nyårsdagen i afton-
söngen (kl. 2-3) hade jag, så-
sentt naz, konungen och den
hvarj. familjen till åhörare.

du förtär mig. Icke äro
de källan i kyrkan, men
i den ansepråkslösa afton-
söngen var det något beaktat.
Jag hade önskat id-
i dag på morgonen afstända
min telegram, men en till-
fällig omständighet förändrade
expedierandet. Gud vare med
dig, hvar Brader, och öfver
dina återstående dagar väl
signade och, om möjligt,
något fredade från värld-
kräkhet — detta önskar dig
innerligen

Din brader
Carl

Li

med sin svokter, ifall en
 Lotten B. kommer och tager
 något för sin blifvande be-
 sättning i Uppsala. Vi ha
 derom tillskrifvit hemmet.
 Omahä, barnen och jag
 helar alla hemmet varande
 Hjertligen din broder

Emil

Pond-point de Stenpalais 6
 Genève den 20 Mars 83.

Älskade Broder! För
 någon tid sedan hemnade
 en Rysk öfversättare mig en skrif-
 ven apparats till genomläsning.
 Som jag fann den pått egen-
 domlig har jag skrifvit af den
 och sänder dig denna afskrift,
 men beden dig öfvere med
 många fel. Den var skrifven
 med sin lyckor. Som jag som
 glömt, så är en mängd ord för-
 gäddade i ett stafsak och ett
 och annat ord var mig alldeles

omöjligt än på ett par. När du
engång skrifver mig till, och
snäll säg mig hvilket år
Fredenborg dog. Vi minnas
det g. Mycket tyckes mig
än märkligt isynnerhet
om han har om Tyrkland,
Frank Tyrkskriget samt
Schweitz gästfrihet och
de öfvervunnna.

Jag hoppas att vi en
frånse att därav komma.
Vintern har varit ganska
varm så tillvida att vi
funnit mycket, ty aldrig har

vi haft öfver 12 à 13 grader
i minnena. För att bli varm
har jag varit på ut och tyn
mycket god promenad.

Lychligtvis har vi jämförat
vi varit ganska friska den
vinter. Det är om snart
att är sedan jag haft några
varmare Rematikplågor.
Det synes som det för oss vore
bäst att ännu ett år stanna

ute ihuru många gånger
vi kunna hemlangtan,
således förgå dig bäst dig
ännu så är hafva tillmod

Lit. B.

*Fråningen beaktas
av Högsta Rätt*

Nº 67.

App. Nº 2

Klass. N° 19 Ord. 19 Inlemnadt i Stockholm den 7/9 1883 kl. 12,40 m.

Tjensteam.

Grosshandlaren August Bergman
Paris

Förstas till öfverskrift: "se guds lamm"

Carl

Tel. af Ab Exp. af Mro

Lit. B

Nº 133

App. Nº 2

Klass. N° 44 Ord. 14 Inlemnadt i Stockholm den 14/9 1883 kl. 4,40 m.
Tjensteam.

August Bergman

Nederkalix

Kan dag för oss:
eller:

Kan är försoningen för våra synder

Carl

Tel. af In Exp. af MW

Lit. B.

Nº 145
App. Nº 2

Klass. N° 4458 Ord. 15 Inlemnadt i Stockholm den 15/9 1883 kl. 10 m.
Tjensteam. f

August Bergman Norderkall

Han gaf sig sjelf för oss. Han var ett
lydigt intill döden
Carl

Tel. af M Exp. af M

Grete hade August.

Nu i hast blott några ord. Tyos fingo er bes-
ked från dig och Sofie Grape i Haparanda. Där bef-
finne sig den ledamöten för Mamma smärta-
saken, att detta gode tillfälle ej blifvit begagnadt för
Johns hithitt. Icke kan man nämligen på en menn-
ad i oförklarad tillstånd, kanske oförklaradt. Kapten
brakar alltså vara synnerligen aktig mot oss då vi nå-
der och skulden har det ej kommit i fråga om
att han med vänlighet bemöte John.

Sofie Graeps bekl. innehåller det, att hon ämnar
att till Stockholm. Hon antag en angående
minare då fara med reglande, men att
uttröppas i Haparanda. Vart förslag
har den för...